

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010078
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5923010078.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 25. júna 2024 prejednal odvolanie podané obžalovaným A. B., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. RK-8T/11/2023 z 2. augusta 2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. RK-8T/11/2023 z 2.8.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 29.6.2022 v čase okolo 17.00 hod. na dvore rodinného domu súpisné číslo XX v obci C., okres Ružomberok, pod vplyvom alkoholu pristúpil k poškodenej mal. D. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX a povedal jej, nech ide do garáže a modlí sa, aby prežila do rána, potom poškodenú udrel päťou pravej ruky do temena hlavy za ľavým uchom a povedal jej, že ju bude biť tak, aby to nebolo vidno, následne poškodenú opäť 2-krát udrel do temena hlavy, následkom čoho spadla na zem, kde ju obžalovaný uchopil za ľavé plece, zdvihol a postavil, následne poškodenú obidvoma rukami chytil a stláčal v oblasti krku so slovami, že ju zabije, zareže a potom pôjde po jej otcovi a starkej a keď budú všetci mŕtvi, tak pôjde za ďalším bratom, kde to vyrieši aj s ním a pôjde si sadnúť do lavy ako najväčší kráľ, potom poškodenú pustil a ona si išla ľahnúť do svojej izby, následne načo obžalovaný na dvore rodinného domu fyzicky napadol aj poškodeného E. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, ktorý na mobilný telefón natáčal konanie obžalovaného, a to tak, že ho viackrát päťami udrel do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný kopal, až kým poškodený nestratil vedomie, následne obžalovaný prišiel za poškodenou do izby, kde jej dal dve facky a povedal, aby si išla odpratať toho prašivého potkana, čím myslel poškodeného E. B., lebo ich zabije, poškodená preto išla na dvor, kde poškodeného zdvihala zo zeme, a potom ako jej pri dvíhaní spadol na zem, obžalovaný ho kopol do hlavy v oblasti ľavej sánky, následne poškodená uložila poškodeného do postele v chatke a odišla z domu, pričom potom ako sa poškodená v čase okolo 22.30 hod. vrátila domov, tak ju obžalovaný vo svojej izbe 4 až 5-krát udrel rukami do oblasti tváre, čím v dôsledku konania obžalovaného poškodená mal. D. B. utrpela pohmoždenie mäkkých častí v záhlavovej oblasti vľavo mierneho stupňa, pohmoždenie ľavej strany tváre mierneho stupňa, natiahnutie šlachovo-väzivového aparátu krku mierneho stupňa, pohmoždenie mäkkých častí panvy vľavo mierneho stupňa s obmedzením obvyklého spôsobu života a s dobou liečenia v trvaní do 7 dní a

konanie obžalovaného u nej vyvolalo pocit strachu a obavu z uskutočnenia adresovaných vyhrážok a poškodený E. B. fyzickým útokom obžalovaného utrpel zlomeninu ľavej strany sánky s posunom úlomkov vyžadujúcej operačné riešenie fix. kovovým materiálom, pohmoždenie mäkkých častí ľavej strany tváre s obmedzením obvyklého spôsobu života a s dobou liečenia v trvaní 7 týždňov.

Za to bol podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Žilina, so sídlom P. O. Hviezdoslava 26, 010 01 Žilina, IČO: 35937874, za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 399,34 eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 2.8.2023 vyplýva, že obžalovaný po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení proti nemu podal odvolanie do všetkých jeho výrokov (na č.l. 307 súdneho spisu).

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré prostredníctvom zvoleného obhajcu doplnil o písomné dôvody samostatným podaním doručeným okresnému súdu dňa 25.9.2023 (na č.l. 323 súdneho spisu).

Z dôvodov odvolania obžalovaného vyplýva, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov súd uveril tvrdeniam svedka poškodeného E. B. a svedkyne poškodenej mal. D. B., ktoré vyhodnotil ako vierohodné aj s poukazom na znalecké posudky. Refaz dokazovania podľa názoru súdu nevytvára žiadne dôvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. Obhajoba sa s takto odôvodneným rozhodnutím súdu nestotožňuje. Nepopiera, že by dňa 29.6.2022 nedošlo k určitému incidentu, avšak nemožno jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že k udalostiam v tento deň došlo tak, ako sú tieto uvedené v skutkovej vete obžaloby. Okrem výpovedí znalcov obhajoba nepostretla jediný dôkaz, ktorý by bolo možné označiť za hodnoverný. Všetky svedecké výpovede sú nielen podľa obhajoby, ale aj podľa znalcov nedôveryhodné. Všetci svedkovia menili svoje výpovede, vrátane obžalovaného, raz tvrdia jedno, potom neskôr druhé. Vyvstáva preto otázka – ktorá výpoveď je hodnoverná. Celý nehodnoverný dôkaz je nepoužiteľný. Osobitne sa obhajoba nemôže stotožniť s hodnotením výpovede mal. D., pretože táto bola kontradiktórnym spôsobom vypočítaná až na hlavnom pojednávaní. Súd však vyhodnotil za vierohodnú výpoveď z prípravného konania. Ak mal svedkyňu vypočúvať súd, potom nemôže vyhodnocovať jej prvotnú výpoveď z prípravného konania, práve naopak, za hodnovernú by mal súd vyhodnocovať jej výpoveď na hlavnom pojednávaní. Výpoveď maloletej na hlavnom pojednávaní popisuje skutok tak, že konanie vo vzťahu k nej môže naplňovať maximálne skutkovú podstatu priestupku voči občianskemu spolunažívaniu. Tiež poškodený B. povedal, že nepočul žiadne vyhrážky. Nikto nepotvrdil nebezpečné vyhrážanie obžalovaného, kedy sa mal vyhrážať a voči komu mal vyhrážky použiť. Nebolo tiež preukázané, ktorý svedok videl obžalovaného napadnúť poškodeného B.. Je preto odvážne tvrdiť v tomto konaní, že nie sú absolútne najmenšie pochybnosti o vine obžalovaného. Vzhľadom k vzniknutým pochybnostiam, že nebolo preukázané skutkové tvrdenie obžaloby, pripadá do úvahy oslobodenie obžalovaného spod obžaloby. Pokiaľ ide o mal. D., tak facku, ktorú obdržala od obžalovaného, by prichádzalo do povahy posúdiť ako priestupok a zastavenie trestného stíhania. Vzhľadom na vážne pochybnosti, ktoré mali vzniknúť vo výpovediach jednotlivých svedkov poškodených, ktoré súd opomenul vyhodnotiť, obhajoba navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. rozsudok okresného súdu zrušil a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z vyjadrenia prokurátora k odvolaniu obžalovaného (z č.l. 327 súdneho spisu) vyplýva, že predmetné odvolanie je v podstate len zopakovaním záverečnej reči obhajcu obžalovaného prednesenej na hlavnom pojednávaní dňa 2.8.2023, s ktorými argumentmi sa súd následne vysporiadal v odôvodnení rozsudku. Z odvolania obžalovaného nevyplývajú nové skutočnosti, resp. návrhy na vykonanie dôkazov, preto prokurátorka považuje odvolanie obžalovaného za nedôvodné. Poukázala na záverečnú reč,

ktorú predniesla na hlavnom pojednávaní, stotožnila sa s rozsudkom okresného súdu, ako aj s jeho odôvodnením. Na tomto základe navrhla, aby krajský súd zamietol odvolanie obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka v konečnom návrhu zotrvala na svojom návrhu na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného, ktoré uviedla vo vyjadrení, t.j. navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Obhajca s poukazom na písomné dôvody odvolania zopakoval návrh uvedený v odvolaní, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. rozsudok okresného súdu zrušil a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. b) Tr. por.), na to určenom súde a obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania obžalovaného (do výrokov o vine, treste, nároku na náhradu škody) odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

V konaní, ktoré predchádzalo vyhlásenému rozsudku, boli dodržané všetky ustanovenia Trestného poriadku, vrátane tých, ktorými je zabezpečené uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku tak nevykazuje procesné nedostatky, ktoré by mali za následok zrušenie napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o skutkové závery, v prvom rade je namieste uviesť, že súd prvého stupňa v danej trestnej veci vykonal dokazovanie spôsobom a v rozsahu predpokladanom ust. § 2 ods. 10 Tr. por., keď postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a z takto zisteného skutkového stavu vychádzal pri svojom rozhodnutí.

Vo vzťahu k významným skutkovým okolnostiam súd prvého stupňa v súlade s procesnou zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. zhodnotil vykonané dôkazy na základe svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Súd prvého stupňa tiež objasnil právnu kvalifikáciu skutku a dostatočne sa venoval aj otázke trestu, ktorý obžalovanému uložil.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá ust. § 168 ods. 1 Tr. por. a vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa stotožnil s presvedčivou a veci primeranou argumentáciou súdu prvého stupňa k rozsahu dokazovania, ako i ku skutkovým záverom, tak v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, aby sa vyhol duplicitnému uvádzaniu rovnakých záverov.

Pokiaľ obžalovaný požaduje, aby odvolací súd inak hodnotil vykonané dôkazy ako prvostupňový súd, je nutné poznamenať, že pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov, tak toto prináleží a je doménou súdu, ktorý dôkazy vykonal; v danom prípade teda súdu prvého stupňa. Odvolací súd tak preskúmvajúc, či súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov, pri vykonávaní dôkazov a pri ich hodnotení dodržal ust. § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., a ak vzhľadom na to, že pri vykonávaní dôkazov súd prvého stupňa dodržal citované zákonné ustanovenia, ako je tomu aj v tomto prípade, nemá dôvod, aby hodnotil vykonané dôkazy odlišne.

V danej veci súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie a v odôvodnení svojho rozhodnutia tieto dôkazy podrobne vyhodnotil, pričom jeho skutkové závery sú logické a presvedčivé. Obžalovaný v odvolacej argumentácii uviedol z veľkej časti skutočnosti, ktoré uplatnil v rámci obhajoby pred súdom prvého stupňa, predkladá vlastné hodnotenie dôkazov. Tu treba poznamenať, že súd prvého stupňa sa s obhajobou obžalovaného dôsledne vysporiadal.

Odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa nijak nepochybil, keď učinil záver o tom, že obžalovaný sa voči poškodenému E. B. a poškodenej mal. D. B. dopustil konania popísaného v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom

za základ pre svoje rozhodnutie vzal prvostupňový súd správne výpovede svedkov poškodených E. B. a mal. D. B.. O vierohodnosti ich výpovedí nemal ani krajský súd pochybnosti, nakoľko sú tieto podporené ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi. Predovšetkým ide o znalecké posudky spojené s výpoveďami znalcov. Konkrétne znalecký posudok č. 51/2022 MUDr. Tibora Letka, znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, tento sa vyjadroval k zraneniam poškodených, k ich lokalizácii, rozsahu a mechanizmu ich vzniku. U poškodeného E. B. konštatoval zlomenie ľavej strany sánky s posunom úlomkov vyžadujúcich operačné riešenie fixáciou kovovým materiálom a pohmoždenie mäkkých častí ľavej strany tváre. Ako pravdepodobný mechanizmus vzniku týchto zranení uviedol viacpočetné údery tupého charakteru do ľavej časti tváre, tieto mohli byť spôsobené údermi päťou a kopnutím do tváre ležiaceho človeka. Poškodený E. B. uvádzal, že obžalovaný vyvalil stôl, čo ho zvalilo dozadu, padol na zem, kde ho obžalovaný minimálne

3-krát udrel päťou, prvýkrát do tváre. U poškodenej mal. D. B. zistil pohmoždenie mäkkých častí v záhlavovej oblasti vľavo mierneho stupňa, pohmoždenie ľavej strany tváre mierneho stupňa, natiahnutie šlachovo-väzivového aparátu krku mierneho stupňa, pohmoždenie mäkkých častí panvy vľavo. Ako pravdepodobný mechanizmus vzniku týchto zranení uviedol viacpočetné tupé údery strednej intenzity do uvedených zranených častí tela, čomu zodpovedá aj popis poškodenej, ako ju obžalovaný udieral. Ďalej ide o znalecký posudok č. 82/2022 Mgr. Emila Bullu, znalca z odboru psychológia, ktorý na základe vyšetrenia oboch poškodených dospel k záveru, že obaja poškodení sú schopní podať vierohodnú výpoveď. Naopak, menovaný znalec logicky vysvetlil, z akých dôvodov je u svedka B. C. oslabená všeobecná a špecifická vierohodnosť jeho výpovede.

Do reťaze dôkazov, ktoré v spojení s vyššie uvedenými logicky na seba nadväzujú a bezpečne vedú k jednému záveru o vine obžalovaného, treba zaradiť aj výpoveď svedkyne F. B. - sestry poškodenej, ktorej sa sestra zdôverila, čo sa stalo – obžalovaný na ňu kričal kvôli nejakým fotkám, zavolať ju do maštale, kde je udrel, videla, že D. mala monokel a poškriabaný krk spredu. Tiež jej povedala, že obžalovaný prišiel pre ňu, aby si išla pre toho potkana, lebo ak nie, tak to dokončí. Ďalej je potrebné poukázať na lekárske správy a fotodokumentáciu zranení.

Osobitne je vhodné vyjadriť sa k výpovedi svedkyne poškodenej mal. D. B.. Táto v prípravnom konaní podrobne popísala konanie obžalovaného, nielen ako ju zbil, ale aj jeho verbálny útok spojený s vyhrážkami voči nej, tak ako sú tieto uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Tiež uviedla okolnosti, ktoré skutku predchádzali – opísala udalosti na oslave jej otca, prítomné osoby a podobne. Dokonca zrozumiteľne vysvetlila aj to, že po tom, ako ju obžalovaný zbil v maštali, išla s nimi do krčmy, keď ju volali, lebo sa ho bála. Tento výsluch bol vykonaný v súlade so zákonom – osobitým spôsobom podľa § 135 Tr. por. po začatí trestného stíhania vo veci. V tom čase obžalovaný ešte nemal obhajcu, preto tento výsluch prebehol za prítomnosti psychológa, pracovníčky ÚPSVaR a zákonného zástupcu. Svedkyňa poškodená opakovane popísala priebeh skutku bez podstatných rozdielov predtým v trestnom oznámení a v takomto duchu sa o skutku vyjadrovala aj pri vyšetrení u znalca. Na hlavnom pojednávaní podstatu priebehu skutku

vo výpovedi zachovala, avšak bolo badať snahu menovanej svedkyne túto zmierniť v prospech obžalovaného (nepotvrdila vyhrážky a fyzické útoky v takom rozsahu, ako ich uviedla v prípravnom konaní). Z tohto dôvodu zákonným procesným postupom navrhol prokurátor prečítať výpoveď svedkyne z prípravného konania (§ 264 Tr. por.). Týmto procesným postupom sa aj predchádzajúca výpoveď poškodenej stala súčasťou dokazovania, a preto prvostupňový súd správne v spojení s ďalšími vykonanými dôkazmi, vzhľadom

na odchýlky medzi výpoveďami svedkyne v jednotlivých fázach trestného stíhania, ako pravdivú a vierohodnú ako celok vyhodnotil skoršiu výpoveď svedkyne. „Výhovorky“ svedkyne poškodenej súd konfrontoval aj s fotodokumentáciou jej zranení, ku ktorým sa priamo vyjadril znalec z odboru zdravotníctva, ktorý potvrdil, že ide o čerstvé zranenia, nanajvýš staré 2-4 dni. Rovnako znalec z odboru psychológie aj po tejto zmene vo výpovedi poškodenej zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku

ohľadom vierohodnosti jej výpovede. Z hľadiska svojho odboru znalec poskytol aj logické vysvetlenie tejto zmeny výpovede nedokončeným emocionálnym vývojom, zistil u nej emocionálnu nestabilitu, ktorá je v podstate odrazom prostredia, v ktorom poškodená vyrastala. Emočná nestabilita sa prejavuje tým, že takáto osoba určitú dobu jednu a tú istú osobu neskutočne miluje a po určitom čase ju môže zasa nenávidieť, čo sa strieda. Uvedené zodpovedá aj objektívnej realite - zmene výchovného prostredia, keď mal. poškodená sa po tomto skutku opätovne dostala do výchovného prostredia matky, ktorá má dobré vzťahy s obžalovaným, čo bolo u poškodenej motívom na zmenu jej výpovede z prípravného konania, resp. na jej zmiernení oproti výpovedi tejto svedkyne, ktorá odznela pred súdom. Bližšie sa hodnotením výpovede zaoberá okresný súd v odôvodnení na str. 14 napadnutého rozsudku.

Hodnovernosť dôkazu vyjadruje schopnosť dôkazu pôsobiť presvedčivo a zdôvodnene a zároveň, že poznatky z neho vyplývajúce sú kontrolovateľné použitím ďalších argumentov, dôvodov, prípadne ďalších dôkazov. Aj v tomto prípade sú výpovede svedkov poškodených nepriamo podporené ďalšími vyššie označenými dôkazmi, preto ani krajský súd nemal dôvod pochybovať o ich pravdivosti. Nie je zanedbateľné, že obžalovaný mal motív konať voči poškodeným popísaným spôsobom – fyzicky, resp. verbálne voči poškodeným útočiť, nakoľko ho najskôr nahnevalo správanie poškodenej mal. D. B. voči A. C., neskôr správanie poškodenej, keď si vzala jeho mobil. Tiež ho rozčúlilo, že poškodený E. B. všetkých pri stole nahrával na mobil. V tejto súvislosti nie je bez významu, že obžalovaný vo svojej prvej výpovedi (za prítomnosti obhajcu) čiastočne priznal fyzický útok voči poškodenému – dal bratovi facku, a keď padol na zem, kopol ho do hlavy. Neskoršie popretie tejto výpovede, že tak konal pod príslubom podmieneného trestu, súd nepovažoval za hodnoverné. Treba zdôrazniť, že poškodená mal. D. B. podala trestné oznámenie až po tom, ako učiteľka kontaktovala ÚPSVaR ohľadom maloletej, keď dňa 30.7.2022 prišla do školy s monoklom. Aj z tohto pohľadu krajský súd dáva do pozornosti, že mal. poškodená nemala dôvod vo svojej skoršej výpovedi klamať alebo si vymýšľať, sama nebola iniciátorkou tohto konania. Neobstojí ani argument mal. poškodenej, že na výpoveď ju nahovorila jej sestra F. B.. Z výpovede tejto svedkyne vyplýva, že poškodená na polícii sama uvádzala všetky skutočnosti ohľadom priebehu skutku. Osobitne sa súd vysporiadal so skupinou dôkazov vyplývajúcich z výpovedí svedkov – E. G., A. C., B. C., H. C. I. G. B., ktoré vyhodnotil ako nevierohodné, a svoje závery v tomto smere dostatočne zdôvodnil.

Obhajoba mala snahu izolovane hodnotiť dôkazy, tieto povytŕhávať z logického kontextu, tak ako sa jej hodilo, ale vzhľadom na vyššie uvedené zistené skutočnosti sú jej námietky ohľadom zisteného skutkového stavu veci súdom prvého stupňa a jeho zhodnotenia v celom rozsahu nedôvodné.

Preukázané konanie obžalovaného súd prvého stupňa i správne právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri absencii odvolacích námietok obžalovaného proti výroku o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, odvolací súd vykonal všeobecný prieskum uloženého trestu obžalovanému z hľadiska ich zákonnosti a primeranosti (§ 317 ods. 2 Tr. por.). Okresný súd aj o treste rozhodol na základe dostatočne zisteného stavu veci – zabezpečením si príslušných správ o povesti obžalovaného, tieto správne vyhodnotil s okolnosťami stíhaného skutku.

Ani vo výroku o treste sa súd prvého stupňa nedopustil žiadneho pochybenia.

Pri stanovení druhu a výmery trestu sa prvostupňový súd dostatočne zaoberal kritériami obsiahnutými v ust. § 34 Tr. zák. V tejto súvislosti je nutné poukázať na jednotlivé hľadiská určujúce povahu a závažnosť spáchaných trestných činov, vrátane osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti jeho nápravy. Povaha a závažnosť trestného činu sú určované najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol konaním obžalovaného dotknutý, spôsobom spáchania činu, jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol trestný čin spáchaný, osobou páchatel'a, mierou jeho zavinenia, pohnútkou, pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Za situácie, že obžalovaný v krátkom čase po vykonaní trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov (trest vykonal 19.12.2021), počas výkonu ochranného dohľadu sa opätovne dopustil protiprávneho konania voči dvom blízkym osobám, spáchal dva prečiny, pričom následkom jedného z nich bola ťažká ujma na zdraví u E. B., je uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky trestom zákonným, primeraným a spravodlivým. Je zjavné, že obžalovaný nie je schopný rešpektovať právny poriadok a nepoškodzovať práva iných osôb, s poukazom na jeho osobu (8 záznamov v registri trestov) a tak sťažnú možnosť jeho nápravy. Preto k jeho náprave a ochrane spoločnosti bolo nutné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Správne prvostupňový súd ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., a to podľa trestnej sadzby danej § 156 ods. 3 Tr. zák. Za situácie, že v intenciách uvedeného zákonného ustanovenia základná trestná sadzba je 2 až 5 rokov, pri jej úprave v zmysle ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. a nevzhladnutí žiadnej poľahčujúcej okolnosti) v rozpätí 3 až 5 rokov súd nepochybil, ak obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia tiež zodpovedá zákonu.

Výrok o náhrade škody zodpovedá stavu veci a zákonu, keď poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody spočívajúci v náhrade nákladov za poskytnutú zdravotnícku starostlivosť poškodenej mal. D. B. a poškodenému E. B., ktorá bola riadne preukázaná.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.